

Η οικογένεια

Αγαθοκλής Γ. Κωνσταντινίδης

Η μέθοδος του πορτοφολιού

Δραματικόν παίχνιον εις μίαν πράξιν

Η Οικογένεια, Αθήνα

τχ. 39 (25 Νοεμβρίου 1893), σ. 5-8

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΟΡΤΟΦΟΛΙΟΥ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ
ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΡΑΞΙΝ

ὑπὸ

Ἀγαθοκλέους Γ. Κωνσταντινίδου

Ἐδιδάχθη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεά-
τρου Τσόχα τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1893.
Τὸν ἑβραῖον ὑπεδύθη ὁ κ. Πεταλάς, τὸν
λωποδύτην ὁ κ. Κωνσταντινόπουλος τὸν
δὲ ἀστυνόμον ὁ κ. Σιαπάτης.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Εἰς λωποδύτης
Εἰς Ἰουδαῖος
Εἰς ἀστυνόμος
Δύο κλητῆρες.

Ἡ σκηνὴ ὑποτίθεται εἰς ἐμπορικὴν τινα πα-
νήγυριν.

ΠΡΑΞΙΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ

Ἡ σκηνὴ διηρημένη εἰς δύο διὰ σανιδώμα-
τος, παριστᾷ δύο δωμάτια ἐπαρχιακοῦ ξενοδο-
χείου μετὰ τὰ χρειώδη ἐπιπλα εὐτελοῦς κατα-
σκευῆς. Εἰς τὸ δεξιόθεν τοῦ θεατοῦ δωμάτιον
καὶ παρὰ τὴν κλίνην κεῖται μάρσιπος· παρά-
θυρα, ἀνὰ ἓν εἰς ἕκαστον δωμάτιον, βλέπουσιν
εἰς τὸν δρόμον, ὁπόθεν ἀκούονται αἱ φωναὶ τῶν
πλανοδίων μεταπρατῶν. Αἰρομένης τῆς αὐλαίας
ὁ λωποδύτης ἵσταται παρὰ τὸ παράθυρον τοῦ
δεξιοῦ δωματίου· εἶνε νέος καὶ εὐπρεπῶς ἐνδε-
δυμένος.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

Ὁ λωποδύτης (μόνος).

Τί θόρυβος! Μοῦ ἐκούρναν τ' αὐτιά μετὰ τὰς
φωναῖς των (ἀποσύρεται τοῦ παραθύρου ἐν προφανεῖ
στενοχωρίᾳ)· οὐφ! παραπολὺ ἐστενοχωρέθηκα
ἔς αὐτὸ ἐδῶ τὸ βρωμοπάζαρο, πέντε τώρα μέ-
ρως. Κακὸ πρᾶγμα νὰ κάθεται κανεὶς χωρὶς
δουλειᾶ, καὶ μάλιστα σὲ ξένο μέρος! (μετὰ τινα
παῦσιν)· λέγουν, πῶς καὶ στὸν παράδεισο πλήτ-
τει κανεὶς χωρὶς ἐνασχόλησι. (Περιτρέχει τὸ δω-
μάτιον μετὰ ταχέα βήματα). Ἀκούς ἐκεῖ νὰ μὴ
ἔμπορέσω νὰ κάμω τίποτε ἐδῶ πέρα, μέσα σὲ
τόσο πλῆθος, ποῦ εἶνε κάθε καρυδιάς καρύδι!

Φαίνεται πῶς εἶνε πρὸ ἀνοιχτομάταις ἀπὸ μένα!
Τὰ λεπτά τους τὰ κάνουν κομπόδεμα, π' ἀνάθεμά
τους! Καὶ νὰ πῆς πῶς ἡ ἀστυνομία εἶνε καλῆ-
δὲν βαρύνεται! (μετὰ τινα παῦσιν) μετὰ τὴν τσάντα
αὐτὴν ἐδῶ, κρεμασμένην στὸ λαιμό μου, φαίνο-
μαι σωστὸς ἔμπορος καὶ γιὰ τέτοιος περνῶ ἐδῶ
πέρα. Καὶ ποιὸς νὰ εἰξευρε πῶς αὐτὴ ἐδῶ δὲν
ἔχει μέσα παρὰ μερικαῖς ψωροδραχμαῖς μονάχα.
Καὶ ὅμως πῶς ἀπατᾶται ὁ κόσμος μετὰ τὸ ἐξω-
τερικὸ τοῦ ἀνθρώπου. Βλέπεις ἕναν, καθὼς πρέ-
πει κύριον, ἄμορφοντυμένον, μετὰ τρόπους καλοῦς
καὶ ποῦ νὰ ξέρης πῶς ἔχεις νὰ κάμης μετὰ ἕνα
λωποδύτην—καλὴ ὥρα. Μετὰ νομίζουν γιὰ ἔμπο-
ρο καὶ μόνος ἐγὼ καὶ ἡ ἀστυνομία κάπου ἄσυνα
μέρος, γνωρίζομεν τί εἶδους ἐμπόριο κάμνω—
ἐμπόριο σίγουρο, χωρὶς κεφάλαια καὶ χωρὶς ζη-
μίας! Ἐδῶ πέρα δὲν μετὰ γνωρίζει κανεὶς,
ἀλλὰ οὔτε ἡ ἀστυνομία φαίνεται πῶς μετὰ ξευ-
ρει. Πηγαίνω καὶ χώνομαι μέσα στὴ μύτη της,
δὲν κρύβομαι, καὶ ἂν τύχη καὶ κάμω καμμιᾶ
μπάζα οὔτε θὰ μετὰ πάρη μυρουδία. Οἱ κλητῆ-
ρες δὲν φαίνονται ἀνθρώποι, ποῦ βρῆκαν τὴν
μπαρούτι. Τὸ κακὸ μονάχα εἶνε ποῦ μοῦ ἔρχον-
ται ὅλα ἀνάποδα, νὰ πάρ' ὁ διάβολος τὴν τύ-
χη μου! Ἐχω ἕναν φουστανελλά, ποῦ τὸν πῆρα
ἀπὸ προχθὲς καταπόδι καὶ ἴσως εὐγὴ κάτι τι
ἀπ' αὐτόν. Εἶδα πῶς τὸ πορτοφόλι τοῦ ξεχνᾷ
κάποτε καὶ τὸ βάζει στὸ σελάχι του, ἐνῶ συ-
χνὰ τὸ βάζει στὸν κόρφο του κατάσαρκα, ποῦ
μέσ' ἀπὸ 'κεῖ δὲν εἶνε τόσο εὐκόλο νὰ τὸ βάλω
στὸ χέρι. Κρίμα, νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια!
Ἐδῶ εἶχα τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ ἔκαμνα γεραῖς
δουλειαῖς, γιὰ νὰ ἔχω τοῦλάχιστον νὰ καλοπερνῶ
στὴ φυλακῆ, ἂν μετὰ τσακώσουν καμμιᾶ φορᾶ.
(Προσέχει εἰς θόρυβον προξενηθέντα εἰς τὸ παρακεί-
μενον δωμάτιον) θὰ εἶνε ὁ ἑβραῖος, ὁ γείτονάς μου.
Τί ἀλλόκοτος ἀνθρώπος κι' αὐτός! Εἶνε τώρα
τρεις ἡμέρας ἐδῶ. Φαίνεται πῶς εἶνε πλούσιος,
ὁ τσιφούτης, γιὰτὶ ἀκούτα νὰ λέγουν ἔξω πῶς
ἔκαμε κάμποσας ἀγοραῖς. Εἶμαι πολὺ περίερ-
γος νὰ μάθω, τί ἔρχεται νὰ κάμη τόσαις φο-
ραῖς τὴν ἡμέρα στὸ δωμάτιό του, ἂν καὶ ἀπ'
αὐτόν δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐλπίση κανεὶς τίποτε.
Ἐβραῖος, βλέπεις, (ἀκροᾷται) Αὐτός εἶνε! (πλη-
σιάζει ἀκροποδητῆ πρὸς τὸ σανιδωτὸν διαχώρισμα καὶ
παρατηρεῖ διὰ τῆς ρωγμῆς).

ΣΚΗΝΗ Β΄.

Ἀνοίγει ἡ θύρα πρὸς τὸ βίθος τοῦ ἀριστεροῦ δω-
ματίου καὶ εἰσέρχεται ὁ Ἰουδαῖος.

Ἡ δουλειαῖς μας πηγαίνουν ἀξιόλογα. Ἐχω
δώσει ἴσαμε τώρα ἕως τρεις χιλιάδαις δραχμαῖς
διὰ ν' ἀγοράσω δεκαπέντε ἄλογα, τὰ ὁποῖα
ἐξαναπούλησα διὰ δύομισυ χιλιάδες καὶ ἀπὸ τὸ
ἐμπόριο αὐτὸ μοῦ μένει ἀρκετὸν κέρδος. Χὰ, χὰ.

χά! Ὅποιος τὸ ἀκούσῃ δὲν θὰ τὸ πιστεύσῃ: ν' ἀγοράζω ἀκριβὰ, νὰ πουλῶ φθηνὰ, καὶ νὰ κερδίζω. Ναί, μὰ τὸν Μωυσῆν, κερδίζω. Αὐτὸ εἶνε τὸ μυστικὸν τῆς φυλῆς μου! Δὲν ἔχουν ἄδικον νὰ μᾶς θεωροῦν τὸν εὐφύεστερον καὶ ἐξυπνότερον λαὸν τῆς ὑψηλίου! Καὶ εἴμεθα πράγματι! (μετὰ τινα σιγὴν). Τυραννισμένοι, καταφρονεμένοι, διωγμένοι, ἀπὸ παντοῦ, χωρὶς πατρίδα, χωρὶς προστασίαν, ἀγωνιζόμενα εἰς τὸ μέγα αὐτὸ θέατρον τοῦ κόσμου τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς προσπαθοῦντες νὰ ὑπερπηθήσωμεν τὰ ἐμπόδια τὰ ὅποια μᾶς παρεμβάλλουν οἱ ἐχθροὶ τῆς φυλῆς μας. Προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπον νὰ μᾶς ἐξοντώσουν ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐκδικούμεθα μὲ τὸ μόνον ὄπλον τὸ ὅποιον ἔχομεν εἰς χεῖρας μας: μὲ τὸ χρῆμα! Δι' αὐτοῦ τοῦ χρήματος τὸ ὅποιον συσσωρεύεται βαθμηδὸν εἰς τὰ βαλάντιά μας, θὰ κυριαρχήσωμεν τοῦ κόσμου. Ἄν δὲν ἔχομεν σήμερον ἰδικὸν μας κράτος, ἔχομεν ὅμως καὶ ἡμεῖς τὸν βασιλέα μας—τὸ χρῆμα, καὶ τὸ χρῆμα εἶνε ὁ βασιλεὺς ὅλου τοῦ κόσμου. (Σύρει τὸν κάτωθεν τῆς κλίνης μάρσιπον, ὃν κτυπᾷ διὰ τῆς χειρός). Νὰ ὁ βασιλεὺς μου! Βασιλεὺς—δημοκράτης, τὸν ὅποιον κλείνω ἐδῶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν βαλίζαν καὶ τὸν κάμνω ὅπως θέλω! Χωρὶς αὐτὸν τὸν βασιλέα, οὔτε βῆμα δὲν ἠμπορεῖς νὰ κάμῃς.

Ὁ Λωποδύτης (ἐκ τοῦ ἄλλου δωματίου.)

Εἶμαι συμφωνότατος μὲ τὴν γνώμην του.

Ὁ Ἰουδαῖος.

Καὶ τὸν βασιλέα αὐτὸν τὸν ἔχομεν ἡμεῖς! Οἱ ἐχθροὶ μας σπεύρουν ἐμπρὸς μας ἀγκάθια καὶ τριβόλους καὶ ἡμεῖς θερίζομεν χρυσάφι! Νὰ ἰδοῦμεν ποῖος θὰ κερδίσῃ! (Ἄνοίγει τὸν μάρσιπον ἐξάγει χρηματόδεμα δερμάτινον καὶ μετρᾷ τὰ ἐν αὐτῷ καινουργῆ χαρτονομίσματα). Σήμερον καὶ κῦριον θὰ προσπαθήσω νὰ τὰ διαθέσω ὅλα αὐτά. Ἄς τὰ ξαναμετρήσω... (μετρᾷ) 18 πεντακοσάρικα, 30 ἑκατοστάρικα καὶ 21 εἰκοσιπεντάρικο σωστὰ 12,525 δραχμαῖς. Ὅσο εὐφραίνομαι νὰ τὰ βλέπω! (ὁ λωποδύτης ἐκπλησσομένος κατ'ἀρχὰς φαίνεται ἀκολούθως σύννους.) Τάχα δὲν ὑπάρχει κανένας φόβος νὰ μὴ πάρῃ κανεὶς εἰδήσιν, πῶς ἔχω ἐδῶ μέσα τόσον θησαυρόν, ἂν εἶχα κανένα ἄλλο μέρος νὰ τὰ κρύψω... ἀλλὰ ποῦ; (ἐρευνᾷ καὶ ἀποσύρει κάτωθεν τῆς κλίνης παλαιὸν ὑπόδημα). Νὰ, ἐδῶ μέσα νὰ τὰ βάλω! Χα, χά, χά! Εἰς ποίου ἀδιακρίτου τὸν νοῦν ἠμπορεῖ νὰ χωρέσῃ ὅτι ἐδῶ μέσα εἰς αὐτὸ τὸ παληοπάπουτσο ὑπάρχουν χρήματα. Ὅπως δήποτε πρέπει νὰ ἔρχωμαι ἐδῶ συχνότερα νὰ τὰ ἐπιθεωρῶ. Ἐδῶ ἔρχονται κάθε λογῆς ἄνθρωποι... ποῖος εἰξεύρει! Ἀλλὰ κ' ἐγὼ εὐκόλα δὲν θ' ἀποχω-

ρισθῶ τὰ χρήματά μου, κ' ἐκεῖνος ποῦ θὰ τολμήσῃ νὰ βάλῃ χεῖρι σ' αὐτά, πρέπει νὰ τὸ συλλογισθῇ καλά. (δεικνύει τὴν ἄκραν πολυκρότου).

Ὁ λωποδύτης

Σιγὰ τὸν πολυέλαιο!

Ὁ Ἰουδαῖος (ρίπτει τὸ ὑπόδημα ὑπὸ τὴν κλίνην καὶ κλείει τὸν μάρσιπον.)

Τώρα κοιμηθῆτε καὶ πάλιν χρηματάκια μου, καὶ μετ' ὀλίγον θὰ ἔλθω πάλιν νὰ σᾶς ἀνησυχίσω. Τώρα ἄς κυττάξωμεν καὶ τὴν δουλειά μας. (Προχωρεῖ πρὸς τὴν θύραν, ἐπιστρέφει νὰ παρατηρήσῃ ἐκ νέου τὸ ὑπὸ τὴν κλίνην ὑπόδημα καὶ ἀπέρχεται ἀσφαλιζὼν τὴν θύραν.)

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Ὁ λωποδίτης (ὡς ἀφυπνισθείς.)

Δώδεκα χιλιάδες πεντακόσχις εἰκοσιπέντε δραχμαῖς! Πάσι νὰ μοῦ φύγῃ ὁ νοῦς μου! Νὰ μιὰ τύχη ποῦ μοῦ στέλνει ὁ διάβολος! ὅλο αὐτὸ τὸ ποσὸν τώρα, εἶνε τὸ ἴδιο σὰν νὰ τὸ ἔχω στὴν τσέπη μου. Νά, αὐτὸς ἔφυγε τώρα... ξεκαρφώνω ἓνα σανίδι, μπαίνω μέσα τὰ πέρνω καὶ σοῦ ἀφίνω τὸν ἑβραῖο χωρὶς βασιλεία! Λοιπὸν εἰς ἔργον! (προχωρεῖ πρὸς τὸ διαχώρισμα καὶ σταματᾷ). Ναί, ἀλλὰ αὐτὸ λέγεται κλοπὴ διὰ ρήξεως καὶ ὕστερα;... ἂν μᾶς τσακώσουν;... Μπορεῖ νὰ τὸ χαρακτηρίσουν καὶ ὡς ληστεία, πράγμα πολὺ εὐκόλο σ' αὐτὴ μάλιστα τὴν ἐποχὴ. (Σκέπτεται) Νὰ ἠμποροῦσα νὰ τὰ βάλω στὸ χεῖρι μὲ κανένα ἄλλον τρόπο... ἀλλὰ πῶς;... Καὶ ὅ,τι θὰ γείνη πρέπει νὰ γείνη σύντομα γιὰτὶ ὁ ἑβραῖος μπορεῖ νὰ τοῦ καταίβῃ νὰ φύγῃ ἀπ' ἐδῶ καὶ τότε;... (κἀθηται συλλογισμένος) Μωρὲ καυμένα παιδιὰ! 12,525 δραχμαῖς. Τί δὲν κάνει κανεὶς μ' αὐτὰ τὰ χρήματα! θὰ πάγω στὸν τόπο μου νὰ ἠσυχάσω πιά. Μπορῶ νὰ βάλω καὶ κάλπη γιὰ βουλευτῆς. (σκέπτεται) Δὲν δοκιμάζομεν κ' ἓνα ἄλλο σχέδιο;... Ἐγὼ εἶδα τὸ πορτοφόλι του πῶς εἶνε ἀπὸ κίτρινο πετσί, εἶδα πῶς ἔχει δύο χωρίσματα, πῶς εἰς τὸ ἓνα ἔβαλε μέσα 18 πεντακοσάρικα καὶ εἰς τὸ ἄλλο 30 ἑκατοστάρικα καὶ 21 εἰκοσιπεντάρικα, εἶδα πῶς τὸ ἐτύλιξε μὲ σπάγο ποῦ μοῦ φρίνεται σὰν νὰ ἦτον ἰδικό μου! λοιπὸν ἰδοῦ τί θὰ κάμω, θὰ πάγω στὸν ἀστυνόμο καὶ θὰ τὸ εἶπῶ, ὅτι μοῦ ἔκλεψαν τὸ πορτοφόλι μου... τὸ καὶ τὸ, μὲ τότε χρήματα καὶ ὅτι ἔχω ὑποψία πῶς μοῦ τὰ ἔκλεψε ὁ γείτονάς μου ὁ ἑβραῖος, ὅτι αὐτὴ τὴν ὥρα ἐτοιμάζετο νὰ φύγῃ καὶ νὰ τρέξῃ νὰ κάμῃ ἔρευναν. Καὶ τότε ἄς πάγῃ ὁ ἑβραῖος νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὰ χρήματα ἦτανε ἴδικά του. Εἰς ἐμένα τὸ πολὺ πολὺ θὰ ἐπιβάλλουν ἓνα ὄρκον... ἂμ' δὲν πᾶνε νὰ μοῦ ἐπιβάλλουν δέκα!

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, τσεπώνω ἐγὼ ταῖς 12, 525 δραχμούλαις καὶ λέγω ὄξω φτώχεια! Δὲν εἶνε ἀσχημη σκέψις. Περίφημα τὸ 'βρῆκα! Μωρέ, νὰ μία νέα μέθοδος πορτοφολίου! Τώρα αὐτὸς ὅπου καὶ νᾶνε θὰ ξαναέλθῃ πάλι. "Ἄμῃ ἔλθῃ, τρέχω ἐγὼ στὸν ἀστυνόμο κ' ἔρχεται καὶ σοῦ τὸν πιάνει τὸν παλληκαρᾶ σου σὰν τὸν ποντικὸ στὴν παγίδα. Αὐτὴ εἶνε τύχη οὐρνοκαταίβατη! (Ἀκούεται κρότος εἰς τὴν θύραν τοῦ παρακειμένου δωματίου). "Ἄ, νάτος! δέκα λεπτὰ νὰ μείνῃ ἐδῶ τὸν προφθάνομεν (ἰξέρχεται ἀθορύβως).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Ὁ Ἰουδαῖος (εἰσέρχεται τεταραγμένος) Δὲν μοῦ φίνεται νὰ εἶμαι τόσο καλὰ ἐδῶ! εἶδα ἓνα κλητῆρα νὰ μὲ στραβοκυττάζῃ... Νὰ μὴν ὑπωπτεύθησαν τίποτε;... Μήπως αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις μου ἔδωσαν καμμὴν ὑποψίαν;... Μήπως ἀνεκάλυψαν τίποτε;... Ποιὸς εἰξεύρει; ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ στραβοκύτταγμα τοῦ κλητῆρος δὲν μοῦ ἄρесе διόλου! Μήπως ἀνεκάλυψαν τίποτε διὰ τὴν ἄλλην ὑπόθεσιν τῆς πλαστογραφίας, ἔνεκα τῆς ὁποίας ἠτύκτονησεν ἐκεῖνος ὁ ἐκ Θεσσαλίας ἔμπορος; "Ἄν καὶ ποτὲ δὲν ἔπαυσα νὰ φοβοῦμαι ἀφ' ὅτου ἔγεινεν ἐκείνη ἡ δουλειά, αὐτὴν τὴν φορὰν ὅμως, παραπολὺ φοβοῦμαι. "Ἄχ, θεέ μου, μήπως μὲ ἀνεγνώρισαν ἐδῶ; Καὶ τί θὰ γείνω τότε;... Ξεύρω κ' ἐγὼ ἂν ζητήσουν νὰ μὲ δικάσουν καὶ διὰ τὸν θάνατον ἐκείνου τοῦ μωροῦ;. . . "Ἄν κ' ἐγὼ λόγον τιμῆς, δὲν τὸν ἐσκότῳσα! Μὰ τὸν Σαβαῶθ, δὲν τὸν ἐσκότῳσα ἐγὼ! Τί πταίω ἂν ἐκεῖνος ἤθελε νὰ πιστολισθῇ σὰν σκύλος; "Ἄχ! θεέ μου! ἴσως εἶνε μάταιοι οἱ φόβοι μου... (μετὰ τινα σιγῆν.) Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἀπόψε τὴν νύκτα πρέπει νὰ φύγω, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, χωρὶς ἄλλο πρέπει νὰ φύγω, εἰδεμὴ ποῖος εἰξεύρει τί ἤμπορεῖ νὰ συμβῇ... "Ἄν μὲ ἀνεκάλυψαν καὶ μὲ συλλάβουν, θὰ μὲ ρίψουν εἰς τὰς φυλακὰς ἓνα-δύο χρόνια ὑπόδικον ἴσως, ἔπειτα... ποῖος μᾶς λογαριάζει ἡμᾶς τοὺς ἔβρῆους! θὰ μὲ καταδικάσουν καὶ διὰ τὴν πρώτην πράξιν μου, (μετ' ἐμφάσεως) καὶ δι' αὐτὴν τώρα, καὶ τότε;! "ὦ, θὰ μὲ κατατομήσουν! "ὦ! θὰ μὲ ρίξουν εἰς τοὺς σκύλους! (παράφεται) "Ὁχι, ὄχι κερμανιόλα! Καλλίτερα σκοτώνομαι μοναχὸς μου! (πίπτει ἀδρανῆς ἐπὶ ἔδρας. Ἀκούει κρότον καὶ ἀνασκιρτᾷ ἐντρομος—ἀλλόφρων) Αἰ! ποῖος εἶν' ἐκεῖ;! (ἀκροᾶται) Κανεὶς δὲν εἶνε. Πόσον ἔγεινα δειλός... (συνέρχεται) "Ἄχ! αὐτὴ ἡ ἀστυνομία! θὰ ἔδιδῃ τὰ μισὰ μου χρήματα νὰ εὕρισκόμουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν μακρὰν ἀπ' ἐδῶ! "Ἄχ! τὸ στραβοκύτταγμα τοῦ κλητῆρος ἐκείνου, μοῦ ἐπάγωσε τὸ αἷμα! "Ἄ, ὄχι, πρέπει νὰ

φύγω ἀπ' ἐδῶ! (πλησιάζει πρὸς τὸ παράθυρον.) "Ἄ, τί εἶν' ἐκεῖ; "Ἄχ, θεέ μου! ὁ ἀστυνόμος μὲ δύο κλητῆρας! "ὦ! δείχνουν τὸ παράθυρό μου! Γιατὶ τάχα; μήπως ἔρχονται ἐδῶ; (ἀποσύρεται τοῦ παραθύρου καὶ περιτρέχει ἐν ταραχῇ τὸ δωματίον) "Ἄχ, θεέ μου! ἂν ἔλθουν ἐδῶ. τετέλεσται! εἶμαι χαμένος! θ' ἀνακαλυφθῶ! ἐχάθηκα! μὲ ἐπρόδωσαν! (Ἀκούεται κρότος ἰσχυρὸς εἰς τὴν θύραν. Πηγαίνει ν' ἀνοίξῃ, ἀλλ' ὀπισθοχωρεῖ) "Ὁχι, ὄχι, δὲν θ' ἀνοίξω! μὲ κενένα τρόπον δὲν ἀνοίγω! "Ὁποῖος ἔμβῃ ἐδῶ μέσα θὰ τὸν σκοτώσω! κενένα δὲν θ' ἀφήσω νὰ ἔμβῃ ἐδῶ:

Φωνὴ τοῦ λωποδύτου (ἔξωθεν)

Μέσα εἶνε ὁ κλέφτης, μέσα εἶνε καὶ δὲν θέλει ν' ἀνοίξῃ.

Φωνὴ τοῦ ἀστυνόμου.

Ποῖος εἶνε μέσα; ἀνοίξε τὴν θύραν!

Ὁ Ἰουδαῖος (κρατῶν εἰς χεῖρας τὸ περιστροφὸν περιτρέχει ἐν μεγίστῃ ταραχῇ τὸ δωματίον ἀναφωνῶν).

"Ἄχ, θεέ μου! (Ζητεῖ νὰ πηδήσῃ ἐκ τοῦ παραθύρου, ἀλλ' ἀνεμετρῶν τὸ ὕψος ὀπισθοχωρεῖ ἐν φρίκῃ) Καὶ ἐσυνάχθη τόσος κόσμος ἀπὸ κάτω! Ζητεῖ θῦμα, ζητεῖ διασκέδασιν, θέλει αὐτὸς ὁ κόσμος νὰ μὲ ἰδῇ δέμενον ὀπισθόγκωνα νὰ γελᾶσθαι μὲ ἓνα ἔβραϊον! "Ὁχι, δὲν θὰ τοῦ κάμω αὐτὴν τὴν εὐχαρίστησιν! τοῦλάχιστον νὰ μὴν τὸ ἰδῶ ἐγὼ!

Φωνὴ τοῦ ἀστυνόμου.

"Ἀνοίξε τὴν θύραν· θὰ μὲ ἀναγκάσῃς νὰ τὴν σπάσω! (κρούει σφοδρῶς)

(Ὁ Ἰουδαῖος ἐξοκλοουθεῖ κινῶν ἀπελπιτικῶς τὰς χεῖρας καὶ περιτρέχων τὸ δωματίον, ἀποπειρᾶται νὰ αὐτοκτονήσῃ, θέτει τὸ στόμα τοῦ περιστρόφου εἰς τὸν κορτάφον του, ἀλλὰ δειλιῶν καταβιβάζει τὴν χεῖρα καὶ ἀναφωνῶν ἀνάρθως).

Φωνὴ τοῦ ἀστυνόμου.

"Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου, ἀνοίξε! (δι' ἐνὸς λακτίσματος καταπίπτει ἡ θύρα· τὸ τοχορόνως δὲ ὁ Ἰουδαῖος πυροβολεῖ κατὰ τῆς κερκλῆς του καὶ πίπτει ἄπνους).

ΣΚΗΝΗ Ε'.

Ὁ ἀστυνόμος, ὁ λωποδύτης καὶ 2 κλητῆρες (Εἰκῶν)

Ὁ ἀστυνόμος προχωρεῖ βήματά τινα καὶ ἵσταται ἔκθαμβος μετ' αὐτὸν δὲ οἱ κλητῆρες καὶ ὁ λωποδύτης. Ἀποκαλύπτονται. Γενικὴ κατάπληξις· σιγὴ ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα. Κόσμος κατακλύζει μετ' ὀλίγον τὸ δωματίον).

Α'. κλητῆρ (πρὸς τὸν συνάδελφόν του.)

"Ἐπρωτίμητε τὸν θάνατον πρὸς τὴν φυλακὴν.

B'. κλητῆρ (ὡσαύτως)

Καὶ ὠφελήθη τὸ δημόσιον ἀπὸ τὰ ἐξοδα τῆς τροφῆς του.

Ὁ ἀστυνόμος (ἐπιθεωρήσας τὸ πτώμα. Πρὸς τοὺς παρισταμένους.)

Μεταφέρετε τὸ πτώμα τοῦτο εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ἐκεῖ ὅταν ἐπιστρέψω θὰ συντάξω τὴν ἐκθεσιν. (Πρὸς τὸν λωποδύτην) Καὶ τώρα, ἄς ἐξετάσωμεν καὶ διὰ τὴν ὑπόθεσίν σας, κύριε (Ἐρευνᾶ παντοῦ, ὁ λωποδύτης τῶ ὑποδεικνύει τέλος τὸ ὑπόδημα, ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ ἀστυνόμος ἐξάγει τὸ πορτοφόλιον.)

Ὁ λωποδύτης (ἐν ἐκστάσει)

Να! νὰ τὸ πορτοφόλι μου, κύριε ἀστυνόμε, νὰ το, αὐτὸ εἶνε!

Ὁ ἀστυνόμος (ἀνοίγει τὸ πορτοφόλιον, ἐξάγει τὰ χαρτονομίσματα καὶ μετρά.)

Καὶ πόσα χρήματα ἔχει μέσα, εἶπατε;

Ὁ λωποδύτης.

18 πεντακοτάρικα, 30 ἐκατόδραχμα καὶ 21 εἰκοσιπεντάρικα, τὸ ὅλον 12,525 δραχμαῖς, κύριε ἀστυνόμε, θὰ μ' ἐβούλιαζε, τὸ σκυλὶ τὸ ἄπιστο!

Ὁ ἀστυνόμος (περατώσας τὸ μέτρημα)

Σωστότατα 12,525 δραχμαί. Καὶ λέγετε λοιπὸν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα εἶνε ἰδικά σας, κτήμά σας;

Ὁ λωποδύτης

Ἐρωτᾶς ἀκόμη, κύριε ἀστυνόμε, ἂν εἶνε δικά μου—βέβαια ἰδικά μου εἶνε.

Ὁ ἀστυνόμος

Ἔχει καλῶς! (πανηγυρικῶς) Λοιπὸν ἀφοῦ εἶνε ἰδικά σου... σὲ συλλαμβάνω ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου, κακοῦργε! Τὰ χρήματα εἶνε κίβδηλα! (τὸν συλλαμβάνει ἐκ τοῦ λαιμοῦ.)

Εἰκὼν.

Αὐλαία.

